

dette Forslag, var fra vor Side gjort al den Anstrengelse, som det stod i vor Magt at gjøre, for saa meget som muligt at lette den Gjæring, som den 3die Rigsdag vil have at varetage. Naar vi, som nu er fæstet, have gennemgaaet den hele Grundlov, gennemgaaet alle de Vanffeligheder, som have viist sig at være ved at naa til det Resultat, hvortil vi nu ere komne, naar vi desforuden kunde opnaae, at det bestemtes, at den endelig valgte 3die Rigsdag ikke, som en æret Taler yttrede, behøvede at tage Beslutning „iblinde“, men skulde først gjøres bekendt med den Fællesforsætning, som samt idig med den forandrede Grundlov skulde træde ilibe, saa troer jeg, at man for den 3die Rigsdags Vedkommende maatte erkjende, at der fra vor Side er gjort overordentlig Meget for at lette det Tryk, som den kunde komme til at besfinde sig under, og at der neppe kunde gjøres Mere. Men et „Tryk“ i denne Henseende maa forøvrigt efter min Mening erkjendes for at være velgjørende, ja, saa at sige nødvendigt, og derfor ønskeligt, naar man nemlig lægger stor Vægt paa, at en Heelstatsforfatning i Virkeligheden bringes til veie. Jeg troer nemlig, at det ikke fornuftigvis kan ventes, at en saadan lettelig vil kunne naaes uden Bei, som vi alle stræbe efter at kunne holde Bestræbelserne paa, nemlig en formel legal Bei, uden at der er et Tryk tilstede af den Bestaafenhed, som her er Tale om. Dette Tryk mener jeg nærmest maa bestaae deri, at det endelig kommer til at blive sudkommen klart: at nu gjælder det om en **endelig** Afgjørelse. Det er vistnok uheldigt, at dette Tidspunkt allerede er blevet draget saa langt ud, og endnu maa udsættes i nogen Tid; men jeg troer ikke, at der kan tænkes noget Uheldigere for Udsigten til at faae endelig Afgjørelse af denne Sag, end dersom det ikke, naar den skal foregaae, bringes dertil, at det kommer til at træde aldeles klart frem: at nu er Afgjørelsens Time forhaanden, — og dertil er det netop, vi kunne bringe det ved at antage det Forslag, som jeg i Forening med andre ærede Rigsdagsmænd har tilladt mig at stille. Vi kunne ved dette Forslag bringe det dertil, at det i sin Tid

kommer til at staae aldeles klart, at nu skal det vise sig, om de tidligere Anstrengelser have været spildte, eller om der vil kunne naaes et Maal, og at dette kommer til at staae klart saavel for Regjeringen som for Folket og for Rigsdagen. Ogsaa i en anden Henseende er det af stor Betydning, hvis man kommer overens med Regjeringen paa den Basis, hvorom der nu er Spørgsmaal, idet det da bliver aldeles klart for denne, at Forsætningen maa være tilstede til den og den Tid; og denne Tid behøver, vel at mærke, ikke at ligge længere borte, end at Forsætningen kunde komme frem endnu i det Aar, hvori vi bestude os. Det vilde saaledes være af den største Vigtighed, at det kom til at staae klart, at der fra alle Sider er arbeidet under den Forudsætning: at, naar man har naaet til det i Forslaget betegnede Tidrum, saa maa Afgjørelsen gaae for sig.

Dette er det, som opnaaes ved den Form, hvori Forslaget her foreligger, men som netop ikke opnaaes, hvis man gik ind paa den Form, som er bragt i Forslag af Udvalgets Fleertal. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds har, naturligtvis fra sit Standpunkt, fremhævet som en Fordeel ved Fleertallets Forslag, at man havde de andre Alternativer i Baggrunden; dette anseer jeg netop for al være en stor Mislighed; thi jeg for mit Vedkommende troer ikke, og jeg antager heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand selv stoler derpaa, at man ad nogen af de andre betegnede Veie kommer til at bringe Sagen til Ende; jeg troer, at det vil have overordentlig stor Vanffelighed. Men netop naar man kun kan have saa lidet Tro til de andre Alternativer, saa maa man saameget mere frygte for, at Udsigten til ad en saadan anden Bei at faae Sagen ordnet kunde indvirke paa en høist uheldig Maade, naar der blev Spørgsmaal om den endelige Afgjørelse. Dersom noget Forslag nemlig skal betyde noget og kunne lede til en Afgjørelse, saa kræves der, at det staaer klart saavel for Regjeringen som for Folket og Rigsdagen, for Folket ved dets Valg til den sidste Rigsdag, at nu og paa en bestemt Maade vil Afgjørelsen gaae for sig; men